

C/2024/1825

11.3.2024

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 stycznia 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rayonen sad – Bułgaria) – Em akaunt BG EOOD/Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets AD

(Sprawa C-438/22 ⁽¹⁾), Em akaunt BG)

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Artykuł 101 TFUE – Ustalanie przez organizację zawodową adwokatów minimalnych stawek wynagrodzeń – Decyzje związków przedsiębiorstw – Zakaz zasądzenia przez sąd zwrotu wynagrodzenia w kwocie niższej od tych minimalnych stawek – Ograniczenie konkurencji – Uzasadnienie – Uzasadnione cele – Jakość usług świadczonych przez adwokatów – Wykonanie wyroku z dnia 23 listopada 2017 r., CHEZ Elektro Bułgaria i FrontEx International (C-427/16 i C-428/16, EU:C:2017:890) – Możliwość powołania się na orzecznictwo Wouters w przypadku ograniczenia konkurencji ze względu na cel]

(C/2024/1825)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofiyski rayonen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Em akaunt BG EOOD

Strona pozwana: Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets AD

Sentencja

- 1) Artykuł 101 ust. 1 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdyby sąd krajowy stwierdził, iż wiążące na podstawie przepisów krajowych rozporządzenie określające minimalne stawki wynagrodzenia adwokata jest sprzeczne ze wspomnianym art. 101 ust. 1, jest on obowiązany odmówić zastosowania tych przepisów krajowych w odniesieniu do strony obciążonej kosztami odpowiadającymi wynagrodzeniu adwokata, w tym także w sytuacji gdy strona ta nie zawarła żadnej umowy o świadczenie usług adwokackich i w sprawie wynagrodzenia adwokata.
- 2) Artykuł 101 ust. 1 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe, które, z jednej strony, nie zezwalają adwokatowi i jego klientowi na uzgodnienie wynagrodzenia w wysokości niższej niż minimalna kwota określona w rozporządzeniu przyjętym przez organizację zawodową adwokatów, taką jak Visshia advokatski savet (naczelna rada adwokacka), a z drugiej strony, nie zezwalają sądowi na zasądzenie zwrotu wynagrodzenia w kwocie niższej od tej kwoty minimalnej, należy uznać za stanowiące ograniczenie konkurencji „ze względu na cel” w rozumieniu tego postanowienia. W przypadku istnienia takiego ograniczenia nie można powoływać się – aby wyłączyć sporne zachowanie z ustanowionego w art. 101 ust. 1 TFUE zakazu porozumień i praktyk ograniczających konkurencję – na uzasadnione cele, które rzekomo przyświecają owym przepisom krajowym.
- 3) Artykuł 101 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdy sąd krajowy stwierdzi, iż wiążące na podstawie przepisów krajowych rozporządzenie określające minimalne stawki wynagrodzenia adwokata narusza zakaz ustanowiony w art. 101 ust. 1 TFUE, jest on obowiązany odmówić zastosowania tych przepisów krajowych, w tym także w sytuacji gdy minimalne stawki przewidziane w tym rozporządzeniu odzwierciedlają rzeczywiste ceny rynkowe usług adwokackich.

⁽¹⁾ JO C 408 z 24.10.2022.